

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.233 van 7 november 2003
in de zaak A. 110.621/XIV-6673.**

In zake : XXX,
 die woont te A.
 P.straat X.

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 21 september 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 6 maart 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 7 juli 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. OGER, die loco advocaat J.-P. VIDICK verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 30 november 1999 en zich vluchteling verklaart op 3 december 1999; dat op 6 maart 2000 minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 23 augustus 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt:

“Genomen in het misbruik van het recht, het ontbreken van juiste waardering, en het niet respecteren van de rechten van de asielaanvrager.

Genomen in de schending van art. 51/4 van de wet van 15.12.1980 het ontbreken van overeenstemmende motivatie, de fout van beoordeling, de onregelmatigheid van de rechtspleging (ontbreken van een tolk).

Overwegende dat de verzoekster tijdens het invoeren van haar asielaanvraag een bijkomende verklaring getekend heeft samen met de agent van de Dienst Vreemdelingenzaken volgens dewelke zij vroeg om bijgestaan te worden door een Engelse tolk en dit gedurende de gehele asiel rechtspleging. Dat tijdens haar verhoor op het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen tolk aanwezig was.

Overwegende dat de verzoekster een lidkaart van de beweging van het XXX heeft voorgelegd. Dat het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geenszins beweerd dat de gezegde lidkaart geen authentieke is. Dat daaruit voortvloeit dat de bewering die de aangevochten beslissing inhoudt zijnde het in vraag stellen van het toebehoren van de verzoekster aan deze beweging in totale tegenstelling is met het administratief dossier die een formeel bewijs bevat en niet door het commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen weerlegd, als wat de verzoekster wel degelijk toebehoort aan deze beweging in XXX. Dat de aangevochten beslissing dus beïnvloed is door een motivatie die niet overeenstemmend is en die met de inhoud van het administratieve dossier geen rekening houdt. Dat dit betekent dat het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen de verzoekster gedwongen heeft tegenover een duidelijk rapport van overmacht te staan om deze overtuigend te maken.

1. Door haar geen onafhankelijke tolk toe te staan.

2. Door storende vragen te stellen die geen directe relatie hadden met de ingeroepen feiten van de verzoekster als steun voor haar asielaanvraag. Dat deze vragen gesteld werden door het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen met een utilitair doel, zijnde het ontbreken van antwoord te verwekken en (of) een vals antwoord te bekomen om de negatieve beslissing van de aanvraag van asiel van de verzoekster (ten onrechte) te rechtvaardigen (gebaseerd op feiten die niks te maken hebben met de storende vragen door het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen gesteld). Dat inderdaad de namen en de functies van enkele personen en de data's van enkele evenementen geen

indicaties van een authentiek verhaal zouden zijn maar wel degelijk van een goed voorbereid verhaal.

3. Door haar een unilateraal verhoor op te leggen door de agent van het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen die haar ten onrechte verwijt in de aangevochten beslissing dat de verzoekster een feit nochtans aangehaald op de Dienst Vreemdelingenzaken, zijnde dat de politie verschillende malen de winkel van de verzoekster doorzocht heeft en vragen gesteld heeft over het XXX, terwijl het verhoor volledig gevestigd was op vragen die dit feit niet in het oog hadden, hinderend op deze wijze de verzoekster spontaan te zijn en zo aan het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen toe te laten een 'zo gezegde' medewerking van de verzoekster toe te laten om een diskrediet het te werpen op haar eerste verhaal.

Overwegende dat hetzelfde geld voor de toetreding tot de 'XXX' van de verzoekster daar ze een affiliatiekaart aan deze groep heeft voorgelegd en dat de authenticiteit van deze kaart niet ontkent werd door het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen.

Overwegende dat het aan het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen toe behoort om de nodige onderzoeken te doen in XXX alvorens een negatieve beslissing uit te geven. Dat inderdaad de wet voldoende onderzoeksmiddelen ter beschikking gesteld heeft aan het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen die in dit geval niet ontwikkeld werden terwijl sommige agenten van het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen onlangs in XXX rond gereisd hebben om er referentiepunten en communicatiepunten te vestigen, die ze niet mankeren te gebruiken in sommige gevallen. Dat men ook moet rekening houden met dat de verzoekster haar identiteit bewezen heeft.

Overwegende dat het klaar is uit wat voorafgaat dat de aangevochten beslissing hoogstens betwistbaar is.

Dat het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen haar missie niet met nauwgezetheid vervuld heeft en dat deze houding een ernstig nadeel aan de verzoekster toebrengt.

Dat ze nietig verklaard moet worden.

Dat deze middelen ernstig zijn.”;

2.1.2. Overwegende dat artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen als doel heeft de taal van het onderzoek van de asielaanvraag te bepalen en geenszins de verplichting inhoudt om het interview te laten plaatsvinden in aanwezigheid van een tolk; dat het formulier dat de verzoekende partij ondertekende en waarbij zij om een tolk Engels verzocht, dient om de toepassing van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet mogelijk te maken; dat uit het verhoorverslag voor de commissaris-generaal niet blijkt dat de verzoekende partij enige opmerking omtrent vertaalproblemen heeft gemaakt; dat zij bovendien nalaat in concreto aan te tonen welke communicatieproblemen zich hebben voorgedaan in verband met de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden en in welke mate dit haar rechten heeft aangetast;

Overwegende dat de verzoekende partij verkeerdelijk voorhoudt dat in de bestreden beslissing niet wordt beweerd dat de XXX-lidkaart niet echt is; dat in de bestreden beslissing immers wordt overwogen “De door u voorgelegde documenten vermogen niet aan voorgaande vaststellingen iets te veranderen. De authenticiteit van uw XXX-lidkaart met nummer 028915, uitgegeven op 12 januari 1996, (...) kan gezien bovenstaande overwegingen geredelijk worden getwijfeld”;

Overwegende dat de verzoekende partij ten slotte betoogt dat tijdens het verhoor “storende vragen” werden gesteld met als enig doel “het ontbreken van

antwoorden te verwekken en (of) een vals antwoord te bekomen”; dat de verzoekende partij deze bewering niet met concrete gegevens aantoont; dat het enige middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven november tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.